

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی تفسیر سوره انسان از دیدگاه فریقین

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی مطالعات میان رشته علوم انسانی و اسلامی ایران (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

نصرت اله وهابی فر

خلاصه مقاله:

سوره انسان یا دهر، سوره ۷۶ قرآن کریم به لحاظ ترتیب در مصحف شریف، بر محوریت انسان، اخلاص، ایثار و عاقبت کارش در قیامت نازل گردیده است. از جمله آیات این سوره، معرفی «ابرار» است که طبق صحیحترین روایات موجود در فریقین، در شان حضرت علی(ع) و حضرت فاطمه(س) به دلیل وفای به نذر خویش در گرفتن سه روز روزه و ایثار افطار خویش در همان سه روز به مسکین و یتیم و اسیر نازل گردیده است. اما برخی یا مدنی بودن سوره را مورد تردید قرار داده یا سبب نزول دیگری برای آن بیان کرده‌اند. با بررسی متون روایی معتبر فریقین در باب ترتیب نزول سوره ها و روایات مبنی بر شان نزول حقیقی سوره، به این مسئله رهنمون میشویم که سوره انسان نه تنها از سور مدنی است، بلکه سبب نزول حقیقی آن، همان از خود گذشتگی و ایثار علی(ع) و فاطمه(س) بوده است. گواه بر این مطلب، حقیقت تاریخ است که بر آن شهادت میدهد. در میان مفسران فریقین، مباحث گوناگونی شکل گرفته است که عمدتاً به سبب نزول این آیه برمی گردد. شیعه به استناد دلایل متقن درون متنی و برون متنی تنها سبب نزول مرتبط با اهل بیت را پذیرفته و به هیچ روی عام بودن آیه را نمی پذیرد. درمقابل، مفسران اهل سنت در این باره اتفاق نظری ندارند؛ برخی از آنان همچون سید قطب، سبب نزول مرتبط با اهل بیت را مطلقاً نمی پذیرند و به دلایل درون متنی و برون متنی متعددی استناد می کنند. برخی دیگر نیز از سبب نزولی که درباره انفاقابوبکر و عمر و چند تن از مهاجرین است سخن به میان آورده اند. اما دسته ای دیگر از آنان، ضمن پذیرش سبب نزول مرتبط با اهل بیت با دلایلی به عمومیت تعبیر آیه و اختصاص نداشتن آن به اهل بیت معتقد شده اند. در این راستا اصلی ترین دلیل آنان برای عدم تخصیص شان نزول به اهل بیت، تعمیم آیه به افراد و مصادیق دیگر است که بطلان این مطلب در جای خود اثبات می شود.

کلمات کلیدی:

سوره انسان، نظر اهل سنت، تطابق آنها باهم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1535713>

